Варна 27 май 1937 год.

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Год. XXVI-та — Брой 6023

Билети отъ третия дѣлъ на държавната лотария пусна въ продажба агенция „Стрела" — Варна.

ПЛИСЕТА 10 ВИДА БУЛЧЕНСКИ АРТИКУЛИ КРЪЩЕЛНИ ПОДАРЪЦИ при МОСАЧО Ц. Борисъ-Шейново № 2 1-2693-10

Караханъ става комисаръ на вѫтрешнитѣ работи и началникъ на ГПУ

Талинъ 27. Споредъ сведения отъ пѫтници, пристигнали тукъ „тая нощь" отъ Москва, най-вѣроятниятъ замѣстникъ на Ежовъ на поста комисаръ на вѫтрешнитѣ работи и началникъ на ГПУ билъ Караханъ, доскорошенъ пълнъ м-ръ въ Анкара.

Следъ провалянето на първия планъ за постигане примирие въ Испания

комитетътъ за ненамѣса е започналъ разглеждането на втория планъ. — Ще се пристжни къмъ оттегляне на доброволцитѣ отъ Испания, безъ предварително ключване на примирие. — Всѣка държава ще даде амнистия на своитѣ поданици.

Лондонъ 27. „Дипломатическиятъ дописникъ на „Таймсъ" съобщава, че плана, разисканъ вчера въ комитета за ненамѣса по оттегляното на доброволцитѣ отъ Испания, съдържа всички мѣрки, които предстои да бѫдатъ взети отъ разнитѣ правителства, за да може да бѫде осжществено това оттегляне.

На първо мѣсто, всички онзи доброволци, които сѫ нарушили законитѣ на своето отечество; ще сѣ ползватъ отъ амнистия.

Дипломатическиятъ дописникъ на „Дейли хералдъ" съобщава, че предстои да бѫде направенъ втори опитъ за постигане оттегляното на доброволцитѣ отъ Испания, при поредни условия, тъй като първиятъ опитъ може да се смѣта вече като неосжществимъ. Новиятъ планъ не ще поставя като предварително условие ключването на примирие.

Новата офензива

на националиститѣ юго-западно отъ Билбао.

Билбао 26. Националиститѣ предприеха нова офензива на бискайския фронтъ, между Баранонио и Ордуна, на юго-западъ отъ Билбао. Въ тоя секторъ пехотата на националиститѣ успѣ да изгони баскитѣ отъ позицитѣ имъ въ планината. Баскитѣ се оттегляха на втората си отбранителна линия.

Националиститѣ извършиха общо три нападения, първитѣ две отъ които въпрѣки силната артилерийска подготовка и въздушнитѣ бомбардировки, бѣха отблъснати следъ нѣколко часово ожесточено сражение, обаче третото нападение успѣ.

Князъ Павелъ прави официално посещение

въ Парижъ. Посещанието. Отдаденитѣ му военни почести. Отзивитѣ на парижкитѣ вестници. Князъ Павелъ ще изложи предъ Лебрьонъ и Леонъ Блумъ външната политика на Югославия, следъ подписанитѣ напоследъкъ две погодби — съ България и Италия.

Парижъ 26. Днешнитѣ парижки вестници даватъ обширни сведения за пристигането въ Парижъ на югославянския князъ - регентъ Павелъ, придруженъ отъ съпругата си княгиня Олга, които, отзовавайки се на покаката на предсѣдателя на републиката Лебрьонъ, днесъ бѣха негови гости.

Князъ Павелъ и княгиня Олга пристигнаха въ Парижъ презъ изтеклата нощь. На гарата на княза-регентъ бѣха отдадени военни почести отъ стрина на републиканската гвардия.

Днесъ князъ Павелъ пристжствуваа на обѣда, който Лебрьонъ даде въ негова честь въ Елисейския дворецъ. При пристигането на княза въ двореца, отново му бѣха отдадени военни почести. На обѣда присжствуваха още м-ръ предсѣдателятъ Леонъ Блумъ, м-ръ Виоле и нѣкои други отъ министрітѣ отъ кабинета. Следъ обѣда Леонъ Блумъ и князъ Павелъ разговаряха продължително.

Въ 4·30 часа следъ обѣдъ князъ Павелъ прие на аудиенция Леонъ Блумъ. Повечето отъ парижкитѣ вестници помѣстваатъ днесъ уводни статии по поводъ официалното посещение на князъ Павелъ въ френската столица.

„Пти париженъ" пише:

— Следъ пребиването на князъ Павелъ въ Лондонъ и разговорітѣ които води тамъ съ англійскитѣ държавници, безспорно той ще види и еще разговаря и съ френски държавници. Тия дипломатически разговори представляватъ голѣмъ интересъ, като се вземе предъ видъ сегашното положение въ Европа, особено следъ като напоследъкъ Югославия подписа две споразумения — съ България и Италия.

„Танъ" пише:

— Князъ Павелъ ще използва случая да направи изложение предъ предсѣдателя на републиката Лебрьонъ и на м-ръ предсѣдателя Леонъ Блумъ върху югославската външна политика и по сближението на Югославия съ България и Италия, на което тукъ се следа като на едно желание за умиротворяване на Срѣдна и Източна Европа.

Изложението на князъ Павелъ нѣма да бѫде безъ значение за нашето правителство.

Границитѣ на съюзнитѣ Балкански държави

представляватъ една обща граница. Речьта на Кемалъ Ататюркъ по телефона, отправена къмъ гръцкия народъ.

Атина 26. Турскиятъ м-ръ предсѣдатель Изметъ Ньоньо миналата нощь въ 1 часа отпѫтува отъ Пирея съ единъ турскиятъ воененъ параходъ за Царигродъ.

Преди да замине, въ честь на Изметъ Ньоньо бѣ дадена голѣма гала вечеря, на която присжствуваха всичкитѣ м-ръ предсѣдатели ген. Метаксасъ и Изметъ Ньоньо, членоветѣ на гръцкия кабинетъ и др.

Най-важното событие презъ времето на вечерята бѣ единъ телефоненъ разговоръ между предсѣдателя на турската република Кемалъ Ататюркъ и ген. Метаксасъ. По телефона Кемалъ Ататюркъ отправи къмъ гръцкия народъ следнитѣ думи:

— Границитѣ на съюзнитѣ балкански държави представляватъ една обща граница. Който би се опиталъ да засегне тая граница би се изложилъ на сѫлище, което ще го изгори. Азъ сѫмтамъ, че всички трѣбва да бѫдатъ внимателни въ това отношение. На тая основа балканското приятелство ще се пази. Това е цивилизаторската и хуманна цель на Балканския пактъ.

Падналa грамадна канара

върху централната линия, при гара Лакатникъ

София 27. Вчера сл. обѣдъ вследствие на проливнитѣ дъждове, които паднаха презъ последнитѣ нѣколко дни въ Западна България, по централната линия, при гара Лакатникъ падналa върху релситѣ една грамадна канара отъ около 250 кубически метра.

За щастие срутването на канарата станало при свободенъ пѫть, когато нѣмало движение на влакове.

Нощесъ къмъ 12 часа линията била разчистена и движението е възстановено.

Тайната на любовнитѣ писма

ще бѫде запитана напълно въ Чехословакия

Прага 26. Главната дирекция на пощитѣ възнамѣрява да въведе единъ новъ начинъ, благодарение на който тайната на любовнитѣ писма ще може да бѫде абсолютно запазена.

За тая цель ще бѫдатъ издадени новъ видъ марки — тримѣгълни. Всѣко писмо, облепено съ подобна марка, ще бѫде предавано лично на лицето, за което е надписано а не на близкитѣ или домашнитѣ, нито дори на майката или бащата.

Запаснитѣ офицери

откриватъ помежду си подписка за купуване самолетъ „Отечество"

София 26. Централното управление на Съюза на запаснитѣ офицери въ сношението си заседание, отзовавайки се на позива на Негово Величество Царя, направенъ въ Перникъ, реши да открие подписка въ срѣдитѣ на запасното офицерство, за събиране чрезъ доброволни помощи срѣдства за единъ самолетъ „Отечество", който ще бѫде подаренъ на българската войска.

Въ сѫщото си заседание, управителниятъ сѣветъ записа отъ своята каса 20 хил. лв. Присжствуващитѣ на това заседание 10 членове на централното управление записаха общо 5.000 лева.

БУНТЪ ВЪ СССР

на две червени бригади. Поведението на маршалъ Тухачевски

Рига 26. Споредъ полученитѣ тукъ сведения, две червени бригади се разбунтували. Войницитѣ били противъ Сталина.

Маршалъ Тухачевски отишълъ незабавно при разбунтувалитѣ се войници и билъ посрещнатъ отъ тѣхъ съ въодушевление. Той ги убедилъ, благодарение на авторитета си да сложатъ оржжие.

Поведението на Тухачевски потвѫрждава слуховетѣ, споредъ които той приелъ безъ протести отстраняването си отъ подкомисарството на войната.

Английскитѣ доминиони

отказаватъ да участвуватъ въ военнитѣ пактове на Великобритания

Лондонъ 27. Най-голѣмата сензация на деня въ Лондонъ е рѣзкото становище, заето отъ преставителитѣ на доминионитѣ въ имперската конференция.

Всички доминиони безъ изключение отказали да поематъ каквото и да е морално задължение да воюватъ на страната на Великобритания, въ случай, че бѫде въвлѣчена въ война по силата на пактъ, подписанъ съ нѣкоя друга велика сила.

Доминионитѣ заявили, че сѫ готови да дадатъ военна подкрепа на Великобритания само ако тя бѫде нападната безъ причинно.

Нашиятъ бележникъ

Антонъ Прудкинъ говори

Г-нъ Антонъ Прудкинъ ни изпраща следното писмо съ молба да му дадемъ мѣсто въ вестника:

— Отъ нѣколко дена Коста Тодоровъ е въ Варна, като гостъ на свои роднини и приятели—както самъ заявява това, а въ сѫщность, дошелъ е, като самозванъ шефъ на нѣкоганщна партия.

Не щатъ го въ селото—а той пита за попа!

Появяването въ града ни, ми даде поводъ да излѣзна предвиждено отъ досегашното ми положение на мѫлчаливъ зритель и повдигна крайнища на завесата на онова не давнашно минало, въ което Коста Тодоровъ игра „политическата" си роля.

За тази негова роля, предстои ми да говоря въ подробности тепърва когато вдигна цѣлата завеса на онова минало, въ което се разиграваха събития сѫдбоносни за покрусената отъ „политическа буря градина на земледѣлска България. За сега, обаче, използвайки случая, че Коста Тодоровъ е въ градътъ ни, повръщамъ се къмъ въпроса повдигнатъ отъ самия него преди нѣколко години.

Касае се за една негова закана отправена чрезъ печата противъ мене.

Когато презъ 1931 година почнахъ печатането и разпространението на моитѣ записки, въ които дадохъ истинскитѣ лица на българския Станиски — Коста Тодоровъ, последниятъ намирайки се въ Парижъ или Америка—не помня добре—като прочелъ книгата ми, отправи до „Пладне" едно писмо въ което се помѫчи да отрече всичко онова, което съмъ писалъ за него въ книгата си „Записки на морска", както се заканя, че ако нѣкога се върне въ България щѣлъ да ме накара да опроверга написаното—въ противенъ случай ще ме привлече да отговарямъ предъ сѫда и лично предъ него.

Сега Коста Тодоровъ е въ България отъ миналата година и е нелегаленъ гостъ на Варна. Азъ съмъ точно свободенъ гражданинъ и живѣя на лозе до VI пол. участъкъ. Чакамъ Коста Тодоровъ да приведе въ изпълнение закана си.

За сега толкова.

Неоправданъ капризъ

Преди нѣколко дни по поводъ на едно оплакване, ний запитахме управата на мѣстното Колоезадачно д-во, защо известнитѣ наши бѫгачи Марчевъ Николовъ, Алексъ Николовъ и Генчо Гроздевъ не сѫ допуснати да взематъ участие въ голѣмитѣ колоезадачни надбѫгания въ Бѫлгардъ, отъ страна на българския националенъ отборъ. Отъ депозирания при насъ оплакване личеше, че едва ли не умишлено е попречено на споменатитѣ бѫгачи да заминатъ за Бѫлгардъ.

Отъ управата на Колоезадачното д-во ни съобщаватъ, че въпроснитѣ бѫгачи отказали категорично да взематъ участие въ устроеницѣ за тази цель пробни надбѫгания въ Варна, понеже тѣхнитѣ постижения били „неоспорими", а споредъ наредиванията на Централното управление на Българския колоезадаченъ съюзъ, трѣбвало да бѫдатъ изпратени представители бѫгачи само изъ срѣдата на онія, които сѫ взели участие въ мѣстнитѣ надбѫгания и които сѫ дали най-добри постижения.

Явно е, че тия приятели сѫ проявили, сѫ нищо неоправдани капризи и че мѣстното колоезадачно д-во не е имало никакво намерение да имъ попречи да взематъ участие въ състезанията въ Бѫлгардъ.

Дѣлото срѣщу гр. Василевъ

отложено за 5 юлий. Допуснати нови свидетели

София 27. Вчера бѣ сложено предъ софийския областенъ сѫдъ за разглеждане дѣлото срещу бившия м-ръ Григоръ Василевъ за нарушение закона за разтуряне на политическитѣ партии.

Въ следобѣдното заседание на сѫда бѣха допуснати нови свидетели — м-ръ Красновски проф. Данаиловъ, Димитъръ Гичевъ, проф. Станишевъ, Христо Поповъ и. Кръстю Станчевъ.

Сѫдътъ отложи дѣлото за 5 юлий.

Кино Ранковъ

Продължава да прожектира съ неимоверенъ успѣхъ

ЗАКОНЪТЪ НА ТЪЛПАТА

Филмъ, който ни представя трагедията на американския народъ, единовременно съ трагедията на двама млади, които трогва до сълзи и държи зрителя въ трепетъ до самия ми край.

Новъ извънредно интересенъ свѣтовенъ прегледъ.

АВТОМОБИЛЪ марка Шевролетъ за пазенъ 5 мѣстенъ — се продава — справка ул. Неофитъ Бозвели № 26. 1—5

— Съпругата на прочутия френски автомобилистъ Шарлъ Ригуло повече отъ 50 пѫти цѣлунала мѫжа си, когато победилъ на 24 часовото надбѣгване (2137 клм.) и спечелилъ златната купа. Присжствующитѣ едва успѣли да отдѣлятъ ликуващата отъ щастие жена отъ мѫжа й победитель.

Австрийският въпрос въ центъра

Посещението на Шмидъ въ Лондонъ и Парижъ. Деликатното положение на Австрия. Сжщо като презъ 1914 година

Виена, май 1937 год.

Преди да си тръгне отъ Лондонъ, австрийският м-ръ Гиди Шмидъ, заяви, че съобщенията на вестницитѣ за това, че той поискалъ официално обещание отъ Англия да поддържа Австрия въ нейната борба за запазване на независимостта, не отговаря на истината.

Отъ чисто формална страна, това опровержение е основателно. Такива обещания австрийския министъръ не е искалъ нито въ Лондонъ, нито въ Парижъ. Въ сжщото това време, съвършено вѣрно е, че единствената тема за разговори между Шмидъ, Идънъ и Делдосъ, е билъ въпроса за отношенията на великитѣ западни държави къмъ проблемата за австрийската независимость.

Всички противоречия се обясняватъ съ изключително трудното положение на Австрия, която живѣейки въ постоянъ страхъ предъ агресивнитѣ планове на Германия, не желае да говори открито, поради нарастващото значение на оста Римъ—Берлинъ.

Знайно е, че независимостьта на Австрия е формално признато отъ всички държави включително и Германия, съ която дори я свързва особенъ договоръ, който нѣмъ обезпечава нормални търговски отношения. И за това, за никого не е тайна, че горния договоръ ни най-малко не е респектиралъ Райха въ неговитѣ интриги и маневри, които продължаватъ политиката на аншлуса.

Но всякакви разговори за германската опасность, а особно откритата молба за подкрепа отъ Англия и Франция, ще предизвикъ раздразнение у онѣзи държави, чиѣ що Австрия е свързана чрезъ договори. А това може, още по неблагоприятно да се отрази върху положението на страната.

Австрийската дипломация е принудена да действува много предпазливо. Не подлежи на съмнение, че отъ известно време въ Виена се засилва стремежа къмъ сближение съ западнитѣ държави и къмъ тѣсно сътрудничество съ другитѣ дунавски страни — Унгария и Чехословакия — които сжщо сѫ заплашени отъ Германия.

Лишено отъ възможността да измѣни официально своята политическа ориентация, поради сжществуващитѣ юлски протоколи, австрийското правителство е принудено да се пресазтрахова морално.

Въ Лондонъ и Парижъ отлично разбиратъ деликатното положение на Австрия.

Единъ френски вестникъ твърде правилно отбелѣзва, че разговоритѣ на Шмидъ съ френскиятъ м-ръ на външнитѣ работи билъ проникнати отъ „дипломатическа психология".

Сжщото това се отнася и до лондонскитѣ съвещания на ръководителитѣ на външната политика на Австрия.

Споредъ вестницитѣ, възникнало предложението, що е то Франция и Англия да излѣзатъ съ декларация по австрийския въпросъ, по подобие на декларацията, която бѣ публикувана презъ 1914 год., отъ тѣзи държави и Италия. Такава декларация не бѣ публикувана за сега.

По принципъ, обаче, Франция и Англия сѫ готови да потвърдятъ значението, което тѣ отдаватъ на австрийската независимость. Отъ всичко това може да се заключи че австрийскиятъ министъръ на външната политика е много доволенъ отъ разговоритѣ си въ Лондонъ и Парижъ.

П. Н.

Радио-Варна

28 май — петъкъ

СУТРИНЪ

7:00 — маршове; 7:10 — точно време, какъвъ ще бѫде днесъ денятъ — предсказания; домакински съвети и практически упражнения; борса; 7:15 — утренень концертъ; 7:35 — какво да готовимъ днесъ — рецепти; 7:45 — утренень концертъ — продължение; 8:00 — край.

ОБѢДЪ

12:00 — маршъ; 12:03 — народна музика; 12:10 — Атанасъ Христовъ свири на ѫдулка; 12:15 — народна музика; 12:30 — сказка — „Ролята на тѣлесното възпитание" — говори Ст. Парашкевовъ; 12:40 — Енчо Карадженовъ пѣе (грамоф.); 12:55 — точно време, разни съобщения; 13:00 — обѣденъ концертъ; 13:30 — отъ София: отъ хана Исперика до Царь Борисовъ III. Следва програмата на Радио София; 15:00 — край.

ВЕЧЕРЪ

19:00 — маршъ; 19:03 — народна музика; 19:10 — Енчо Димитровъ свири на ѫдулка; 19:15 — народна музика; 19:30 — забавна музика; 19:50 — Сжбчо Сжбевъ пѣе народни пѣсни (грамоф.); 20:00 — точно време, разни съобщения; 20:05 — оперни арии и дуети; 20:30 — клавирно трио „Бетховенъ трио си бемолъ мажоръ" изпълняватъ Н. Найденовъ, В. Янишевски, А. Коенъ; 21:00 — точно време, разни съобщения; 21:05 — нѣколко прочути валсе; 21:25 — испански пѣсни — изп. Дора де Арагонъ (грамоф.); 21:45 — ото София: новини. Б. Т. А. Следва програмата на Радио—София; 23:00 — край.

ЕДНОДНЕВКА

Нѣщо за джуджетата

Има джуджета, които, и дори по онѣзи жаба отъ басната на Лафонтенъ, се опитватъ съ напъване и надуване да стигнатъ рѣста на духовнитѣ великани. Подобни амбициозни джуджета се срещатъ на всѣка сфера: политика, литература, театъръ и пр. И понеже тѣ не свършватъ като нещастната жаба, т. е. да се пръснатъ отъ напъване, то опитатъ се съ спорадическо, рекламно да заблудятъ обществото, да разбъркатъ понятията за добро и зло, за велико и дребнаво, както и да накарятъ часть отъ своята тиня въ върху челата на тия, които сѫ горе, въ висинитѣ на духа и мисъльта. И много пъти, презъ разни епохи, жабитѣ-джуджета сѫ превръщали обществения животъ въ нѣкоторо вѣдно огромно застояло блато, отъ което сѫ носили страшни отровни изпарения. Повѣрваностьта се е поправила, но жабичиѣ-джуджета сѫ крякали на воля въ жабешкото си царство и сѫ живѣли доволни и щастливи въ своята тиня. Тежко и горко на онѣ, който се е опитвалъ да хвърли камъкъ въ воняющитѣ води на блатото, той е ставалъ курбанъ на всички жаби, жабчета и жабоци.

Джуджетата, съзнавайки своето нищожество и духовната си уродливость, често се сдружаватъ въ едно и повеждатъ организирана борба противъ великанитѣ на духа. Вгледате ли се въ живота и дейността на нѣкои организации, вие не може да не забележите много жабчета да подскачатъ, да си дигатъ краката за подкови, да се пукатъ отъ злоба, да ерцатъ малкитѣ си кукумечета, и да закачватъ. А надъ-гнетите ли въ полето на политиката, вие сѫ положителности ще се натъкнете на хиляди глинтуки, които се сѣнтѣ за Хитлерови, Мусолиниевци и Кемаловци. Стоете имъ пѫтъ да минатъ и не се заяждайте съ тѣхъ, защото опасно е да имашъ работа съ невменяеми менки и разни тамъ психопати.

Обикновено великанитѣ отминаватъ съ насмѣшка мравунка „на джуджетата и не считатъ за нужно да влизатъ въ споръ съ тѣхъ. Но това не бива повече да продължава. Ако искаме една здрава обществность, необходимо е щото великанитѣ да влѣзатъ въ борба съ джуджетата и да разрѣшатъ малко тѣхнитѣ редиции. Здравиятѣ власти въ интереса на хигиената, пресушаватъ всички жабешки блата. Общественитѣ власти сжщо трѣбва да предприематъ нѣщо противъ отровата на джуджетата. Да имъ ѫнушатъ да не си пѫхатъ гагитѣ тамъ, каквито не имъ се случвалъ пръститѣ. Защото: роденитѣ да пѫтуватъ по жабитѣ да избѣгнатъ. Жабата кактото и да се надува, нѣма никога да стигне рѣста на вола.

ТонюЕрбата.

— Г-ца Евелина Бери отъ Южна Африка до скоро била слѣпа, поради буца въ мозъка. Девойката се подложила на операция и буцата била отстранена благополучно. Госпожицата прогледнала, не напълно, обаче, разпознава вече разни предмети и постепенно упражнява взора си. Лѣкаритѣ сѫ на мнение, че г-ца Бери постепенно ще възвърне взора си напълно.

Четете „Варн. Новини"

Похвална инициатива

Оригинален начинъ за новъ вид единственъ начинъ за новъ вид услуга на публиката

Отъ три месеца въ Тел. пощенска станция на гара Костенецъ-Баня по инициативата на г-на началника на станцията г. Николай Г. Диковъ е въведенъ новъ и оригиналенъ начинъ за продаване пощенски марки, записи и карти.

Въ салона на т. п. станция е поставена оригинална кутия съ свързвоно открита и съ разпредѣление и надписи за всички видове пощенски марки, записи и карти.

Посетителя намира въ разпредѣлението потрѣбнитѣ му марки, записи и картички. Взима си самъ колкото сѫ му потрѣбни и поставя сумата въ откритото разпредѣление което се намира въ сжщата кутия. При липса на размѣнни пари той може да си размѣни самъ сумата, която се намира тамъ и се издължи къмъ кутията.

Забелязва се, че населението е привикнало бързо къмъ този начинъ за самоуслуга и е изправно винаги въ задлъженията си къмъ отворената и отъ никого не пазена кутия защото презъ третѣ месеца кутията е направила оборотъ отъ около 12 хиляди лева и не се указало никакъвъ дефицитъ.

Идеята е похвална и заслужава подръжание, особенно въ курортнитѣ ни т. п. станции, които се посещаватъ и отъ чужденци.

Инициатора който е уредилъ тоз видъ служба, ми каза, че е билъ увѣренъ предварително въ добритѣ резултати и изправностьта на публиката.

Н. Кутинчевъ

ДРЕБНИ ВЕСТИ

— Въ желѣзницитѣ на Съединенитѣ държави се въвеждатъ новъ видъ вагони, на които въздухътъ се охлажда посрѣдстваръ ледъ. Тая мѣрка се е наложила поради обстоятелството, че публиката презъ горѣщинитѣ отбѣгва да си служи съ влака, смѣтайки че въ тѣхъ въздухътъ е изпълненъ горѣщъ и задушливъ.

— Въ Съединенитѣ държави е организирано едно твърде интересно бюро за обзавеждане на младоженци. Гоилѣмата кжща Маршалъ Филдъ и С-ие създала свое особено „Бюро за младоженцитѣ". Младоженката отнася въ това бюро списъкъ на мобилитѣ и останалитѣ вещи, които и сѫ необходими за пълно обзавеждане. Бюрото повиква тогава по телефона близкитѣ и познатитѣ на младоженцитѣ и ги уведомява какви подарци не би трѣбвало да правятъ, за да нѣма повторение. По то начинъ се избѣгва даването на едни и сжщи подарци. Услугитѣ на бюрото сѫ съвършено безплатни.

— Въ разстояние на единъ часъ Марселъ Паро, отъ гр. Лилъ, Франция изялъ една печена гъска, единъ килограмъ черъ дробъ отъ гъска, два килограма салами и три хлѣба. Едновремено съ това изпилъ и три литра вино. Паро извъртѣлъ тоя „подвигъ" заради единъ басъ за 2,000 лв.

ВСИЧКИ се убедиха, че най-хубаво сирене и кашкавалъ продава само общ. — подемъ ул. Гаврово 23 — тел. 29-41 1-0

Редовно автобусно съобщение

Варна-Айтосъ-Бургазъ

презъ НОВЪ - ГРАДЕЦЪ, - ПРОВАДИЯ, - ТУНЕЛИТѢ, - АЙТОСЪ, МИНЕРАЛ. БАНИ (лжджитѣ)

Съобщава се на г. г. пѫтницитѣ, че автомобилния рейсъ ВАРНА — БУРГАСЪ се обслужва найредовно отъ нови елегантни леки **автобуси**.

Отъ 27 май пусна въ движение първиятъ съвършено елегантенъ новъ и удобенъ автобусъ „ИНТЕРНАЦИОНАЛЪ".

Пѫтуването е удобно и приятно.

Пѫтува се презъ най-живописнитѣ мѣстности на Източна Стара-Планина и пѫтницитѣ се любуватъ на живописнитѣ пейзажи на природата.

Пѫтува се по намалената курортна тарифа.

Приемать се стоки, багажи и колети презъ всѣко време. Тръгва В ч. сутринта. Справки презъ всѣко време въ агенцията — Варна подъ хотелъ „ЛОНДОНЪ". За Бургасъ агенция Ст. Парцалевъ.

1 — 10

Абдулъ Хамидъ и неговитѣ жени

21

то му изъ Европа.

Принцъ Абдулъ Хамидъ отрано се бѣ наситилъ на прелеститѣ на грузинкитѣ и черкезкитѣ. Бѣше чувалъ търде много за горещата кръвь на испанкитѣ, за особения чаръ, който излъчвалъ и за необузданитѣ страсти, които влагатъ въ любовьта си. Съзнаваше много добре, че една испанка като Евгения никога нѣма да му се усмихне, ако остане до края на живота си като принцъ. Затова именно и сега, повѣче отъ когато и да е било смѣташе, че му е потрѣбно да запаше на кръста си сабята на Османа самодѫржеца. И наистина, по-късно, презъ време на владичеството си Абдулъ Хамидъ не пропуска да запаси харема си съ пламенни испанки останалитѣ видове европейки, а преди края на царуването си на дна пѫти изпита необикновения любовенъ пламъ на една испанска болерина, която гостува на сцената на кралиня Илдъзъ кьошкъ.

Щомъ Евгения напусна Цариградъ, Абдулъ Хамидъ побѣрза да се яви предъ покровителката си Пертевни-кадънъ, която, вѣраше той, бѣше въ състояние да го покачи на престолъ.

Забранениятъ плодъ — харема

Споредъ традицията, останала отъ най-старо време, принцовѣтѣ отъ султанския дворецъ нѣмаха право да се подаватъ отъ прелеститѣ на хубавицитѣ отъ султанския харемъ. Нѣколко стотици подбрани красавици, най-хубавитѣ представителки на нѣжния полъ отъ всички краища на османлийската империя, бѣха предназначени, изключително за а господаря на правоѫвѣрнитѣ.

Принцовѣтѣ и останалитѣ членове на султанския дворецъ бѣха принудени да тръсятъ любовни наслади другаде.

Имаше случаи, когато нѣкой принцъ скрито да стѫпи въ любовни връзки съ нѣкоя отъ одалистки, но щомъ се узнаеше за това, идилията имъ биваше рѣзко прекжсвана. Прицѫтъ падаше въ немилость и биваше изпратенъ за известно време въ изгнание нѣкъде въ провинцията, а одалистка, жадна за непозволени милувки, незабавно се отзоваваше на дъното на Босфора, съ завързани рѫце и крака, съ тежъкъ камъкъ на врата.

Ако приятелскитѣ връзки на одалистка съ принцовѣтѣ оставаха въ кржга на невинно флиртуване, това до нѣкаде съ тръпѣше, но само до тогава, докато султанитѣ, посрѣдствомъ своитѣ безбройни доносчици и евнуси узнаеше за това. Прегрѣшения отъ тоз родъ се ликидираха отъ майката — султане Пертевни-кадънъ, като неприкосновенна управителка на харема. Наказанието за одалистка і биваше найчесто съ бой — отъ десетъ до двадесетъ пръчки по голо.

Поради тая строгость спрѣмо харемскитѣ хубавици, между младитѣ принцове, които още не разполагаха съ частни имоти и срѣдства отъ дворжавния бюджетъ, бѣха извънредно силно развити половитѣ връзки съ робската прислуга и редица други ненормалности, следъ краткотрайнитѣ флиртове съ разпалениятѣ одалистки.

По-старитѣ принцове търсеха развлѣчения по разнитѣ нощни заведения въ Пера и Галата, между доведенитѣ отъ вънъ кокотки и кабаретни звезди отъ съмнително качество. Принцовѣтѣ отиваха съ затворени купета въ Пера и Галата и тамъ въ отдѣлни стаи шумно прекарваха нощитѣ въ прекалена употрѣба на спиртни питиета, въдушевявайки се отъ платенитѣ усмивки и ласки на платени жени. Много често, опиянени отъ спиртнитѣ пари, тѣ продъжаваха оргиитѣ си въ своитѣ частни вили, кждето отвеждаха нѣли групи кокотки, сводници и бездѣлници.

Принцъ Абдулъ Хамидъ се отличаваше отъ останалитѣ принцове по своята византийска разсѫдливость. Сжщото му това качество се забелѣзваше и въ всички негови оргии и гуляи. По една време той започна често да мѣни любовницитѣ си, но никога не изгубваше самообладание, както това често ставаше съ другитѣ принцове. Той винаги съзнаваше, че въ всички тѣзи любовни отношения нѣма нищо калчица отъ истинска любовь, затова никога не позволяваше на го експлоатиратѣ скубятъ. Иначе бѣше голѣмъ кавалеръ. Плащаше като истински кавалеръ, но само до известни граници. Макаръ вѣче да разполагаше съ грамадни свои приходи, винаги се стараеше да се измъкне колкото е възможно по-евтино.

Въобще още отъ най-ранна младость, Абдулъ Хамидъ е проявявалъ единъ твърде спекулативенъ духъ. Самъ лично е контролиралъ всички смѣтки по продажбата на произведенията отъ чифлицитѣ си управлявани отъ негови служащи и повѣренци. Въ това отношение, както и по всички финансови въпроси като пръвъ съветникъ му е служилъ опи-

(Следва)

Две човѣшки жертви на единъ пожаръ

Враца. Срѣдношната тревога. Непосилната борба на пожарникарить. Сензационниятъ завѣршекъ на трагедията.

Враца 27. Снощи къмъ полнощь Враца бѣ разтревожана отъ вистрели. Скоро се тѣлпа, чеисе е подпалила кжщата на Юрданъ Пенева, въ която живѣе Коце Тодоровъ, редно съ двѣте си дъщери— ладата годишната Еленка и 15 го-ишнята Тодорка.

Пожарьтъ обхваналъ тъзи ъщата постройка. Въ тавана ѣла изсушенъ пиперъ, кое-есничо още повече бързото апространение на пожара.

Спасяването на спящитѣ въ ъщата било затруднено изо-ледно много отъ обстоя-ството че изходьтѣ билъ ъхванатъ отъ пламаци, а про-ирнитѣ били съ желѣзни ъчки. Пожарната команда се ѣла принудена да разруши ѣната, за да може да даде ъмощь на намиращитѣ се въ ъщата.

Бащата и двѣтѣ момичета ли въ безсъзнание, когато ли изнесени отъ горящата сграда. Кожа и месо се свлѣкли отъ краката на бащата, кога-то го изнесли на вънъ.

Вследствие на голѣмитѣ обгаряния въ 11 часа пр. обѣдъ бащата почина, а въ 5 часа следъ обѣдъ почина и Тодорка. Другото момиче нѣма голѣми повреди.

Тодоровъ е билъ известенъ като много беденъ човѣкъ. Дъщеритѣ му продавали зеленчукъ по улицитѣ. Семейството живѣело въ пълна мизерия. По тая причина, твърде голѣма била изненадата на всички, когато въ дома на Тодоровъ била намѣрена злата книжка съ 250,000 лева. Намѣрени били и полици по за 5,000, 10,000 и 20,000 лева, които Тодоровъ билъ далъ съ лихва. На нѣкои отъ полицитѣ още можело да се разчитатъ сумитѣ, имено и длъжника и падежа.

НАША ПРОВИНЦИЯ

Държавното девическо у-ще въ гр. Елена

Не само въ миналото гр. Елена се е славилъ и държалъ първо мѣсто въ страната, като просвѣтно огнище съ своето добре уредено класно училище, въ което сж получили солидна подготовка много видни наши обществеци, писатели и радетели за духовното ни и национално възраждане. Но и днесъ града има една ценна придовивка, съ която наистина може да се гордѣе. Презъ 1929 година въ града е откри държавно девическо професионално училище съ ржководството на госпожа Евгения Стефанова, която е била и първата директорка на училището. Две години по-късно, за директорка на училището се назначава госпожа Гърдева, като сжщевременно се открива 2-годишенъ специаленъ курсъ за ученички завѣршили гимназия. Който следъ успѣшно завѣршване добиваха срѣдно специално образование, ползвайки се съ права да бждатъ назначавани за учителки-ржководителки въ девическитѣ и професионални училища въ страната.

Следъ 3 — 4 години специалнитѣ курсове се закриватъ, като въ замѣна на това се отрива практическа отдѣлъ съ 3 годишенъ курсъ.

Презъ 1933 година за директорка на училището бива назначена, сегашната такава г-жа Цана Пенчева, която съ своитѣ грижи — учителки употрѣбиха максимумъ усилия да издигнатъ училището на оная извидна висота, на която то днесъ се радва.

Въ началото на настоящата учебната година по наредбите на Министерството на Търговията, съществуващия при училището кишъ занаятчийски отдѣлъ биде закритъ, като остана да сжществува практическия, който има три годишенъ курсъ. — Днесъ въ училището сж застжпени едни отъ най-добритѣ специалности — горни дрехи, брюксели дантела, бѣли дрехи и др. Освенъ специалностьта застжпени сж добре и общо образователнитѣ предмети и готварството, които имать за цель да подготвятъ девицитѣ като добра бждаща домакиня и майка-възпитателка. — При училището сжществува и добре органиранъ самарянски курсъ подъ ржководство на Еленския окол. лѣкарь г. Стоянъ Цукановъ.

Смѣло може да се каже, че училището „Княгиня Мария Луизе" въ Елена е дало солидна подготовка на нѣколко хиляди ученички, не само отъ Еленско, Търновско, а почти отъ всички кранища на страната, които днесъ се радватъ на едно солидно възпитание и образование, като добри домакини, самостоятелни майсторки, учителки добре подготвени въ борбата за своето сжществуване.

Миналата година училището биде удостоено съ Височайшето внимание, като му се подари отъ Негово Величество Царя, единъ голѣмъ и разкошенъ сервисъ, като сжщевременно му биде разрешено да носи името на Нейно Величество Княгиня Мария Луиза.

На 23 т. м. училището празнува своето 17 годишно сжществуване, като сжщевременно биде осветено знамето му, чиито кръсникъ бѣ началника на търговското образование г. Апостоловъ, сжщия день бѣше осветено знамето и на младежкото Християнско Д-во при сжщото училище. На това мило и хубаво тържество присжствуваше Негово Високопреосвещенство Митрополитъ Софроний и др. официални лица. Р. И Граджиаровъ

ХРОНИКА

Дежурни аптеки отъ днесъ до края на седмицата: Георгиевъ, Станчевъ, Общинската и Спасовъ.

Конгресътъ на съюза на кооперативитѣ въ България ще бжде на 30, 31 май и 1 юний т. г. въ гр. Пловдивъ. Пжтуване съ 70 на сто намаление.

ТОТЮ ИВ. Узуновъ се премѣсти на ул. Царь Борисъ 6. тел. 28—08

Гжа Димитраиа Иванова председателка на Българския женски съюзъ ще говори на публично събрание, по случай праздника на Бълг. Ж. С., утре 28 т. м. въ 6.30 ч. следъ обѣдъ въ зала „Съединение" на тема: **Българкята и нашата общественость.** Входъ свободенъ. 1—2

Поради колосалния успѣхъ на грандиозната оригинална оперета „Ай, завалж Ахмедъ"! която бѣ представена снощи при абсолютно препълненъ салонъ, Кооперативенъ театръ ще я даде довечера за втори пжть въ салона на Народния театъръ при сжщиятъ съставъ. Начало точно 9 ч. веч.

Инспекцията на труда свиква задължителна конференция на членоветѣ отъ стродостроителното групово занаятчийско сдружение на 30 т. м. въ 8.30 часа преди обѣдъ въ занаятчийски я клубъ — кафене „Мусала", предъ която Варненскиятъ технически инспекторъ ще разясни наредбитѣ по приложението на закона за хигиената и безопасностьта на труда. Следъ тая конференция органитѣ на инспекцията ще започнатъ ревизии върху приложението на тия наредби.

СИРЕНЕ, кашкавалъ качество ненадминато продава на едро само представителството. Общъ — подемъ ул. Габрово, тел. 29 — 41. 1-0

Завчера Варненскиятъ обл. сждъ разгледа първото дѣло по закона за общинскитѣ избори въ връзка съ разпространяване на бюлетини съ лозунга: „Да живѣе Търновската конституция". Сждътъ издаде оправдателна присжда.

Важно! Важно!

Продаваме цѣлъ комплектъ Агронажна маслобойна съ два нафтови мотора: I. 15 к. с.; II 12 к. с. Преглеждане може винаги. Бр. Тодоръ Моневи, улица „Отецъ Паисий" № 2, гр. Варна

РЕСТОРАНТЪ „ЕВРОПА" — Варна приема абонати съ специални цени. 1-0

ОБЩИНСКА КУРОРТНО СТОПАНСТВО

Обявление № 1004

Обявява се на интересующитѣ се, че на 31 май понедѣлникъ отъ 9 до 11 часа пр. обѣдъ въ канцеларията на Курортното Стопанство ще се произведе търгъ по доброволно съгласие за отдаване подъ наемъ на Млекарницата-Карнацария въ „св. Константинъ" за време отъ сключване на договора до 15 Ноемврий 1937 год. Първоначална цена 30,000 лева. Залогъ 10 на сто въ банково удостоверение.

Разноскитѣ по настоящето обявление сж за сметка на наемателя.

гр. Варна, 27 Май 1937 г.

ОТЪ СТОПАНСТВОТО

КООПЕРА

Нев. Дочева (Мари) и **Б. Баичевски** (Хенри): въ величавстната ориентелска оперета „Ай, завалж Ахмедъ!" Довечера за втори пжть.

Колосалностьта е тъкмото опозиване. Закона на тѣлпата. Общо взето днесъ насъ ни вълнува не толкова сждбата на отдѣлната личность, а тази на хилядитѣ знайни и незнайни хора, които участватъ въ масовитѣ обществени прояви.

Голѣмитѣ криминални или политически процеси сж десѣтки и стотици подсждими сж нѣщо почти всѣкидневно. Тѣхъ ги следимъ вече и въ художественитѣ произведения. Филмътъ „Законътъ на тѣлпата", напримѣръ, е творение, което съ забележително майсторство изобразява красотата и величието въ любовьта между жената и мжжа на всѣкидневния трудъ, но съшевременно посочва и бурнитѣ изненади, на които може да попадне всѣки житель въ голѣмия гредъ Изостренъ разумъ огнени чувства, решителна дейность — ето това сж отлични белези на масата — човѣкъ, както се бѣ изразилъ единъ прочутъ писатель.

„Законътъ на тѣлпата" показва предъ насъ многолюдието водъ съвършено нова форма—едно многогласно сжществено което може да бжде по-жестоко от тъ най-кръвожадния звѣръ, да руши най-безмилостно човѣшки животъ и човѣшкото щастие, а нѣколко мига следъ това може да се превърне въ великанъ на великодушието. Тълпата—въ нейната бушуваща стихия, люшкаша-се между двѣтѣ крайности на доброто и злото.

„Кино Ранковъ" може смѣло да смѣта, че е направило извънредно е сполучливъ изборъ съ тоя си филмъ който трогва до сълзи зрителитѣ, държи ги въ трепетно напрежение до самия си край и се запечатава съ страшна сила въ съзнанието имъ.

Довечера параходъ „България заминава за Александрия натоваренъ съ 200 глави рогатъ добитъкъ.

ва той се намираше въ Джилолоскиятъ проливъ, но следъ това за него не се чу нищо повече. Зас трахователного дружество смѣта че е загиналъ съ цѣлия си екипажъ и съ тримата си пасажери. Изчезването на кораба е покрито съ мракъ. Изглежда, че вие сте се доболи до нѣкакви сведения, за които ни ой другъ не знае. Това е твърде интересно! Но кажете по-скоро Марчингтонъ — какво знаете вие?

Гласътъ му звучеше спокойно, но въ учитѣ му все още се забелязваше израза на страхъ.

— Зная, че сж се спасили петтимата души — една жена, на име Лилие Астенъ и четирма мжже — негодяй, внимателно отговори Марчингтонъ.

— Отъ где знаете това?

— Намѣрихъ въ морето една бутилка въ която имаше записка.

— Покажете ми я, почна Карлтонъ и въ сжщото време премѣствайки погледа си отъ Карлтонъ даде нѣкому задъ гърба му съ очи знакъ.

Марчингтонъ се обърна бързо и виде непознатиятъ китвецъ, който очевидно бѣше тръгналъ къмъ тѣхната маса но следъ дадения му знакъ, бързо свърна настрана. Чувствувайки, че все повече се оплита въ нѣкаква тайнствена мрежа,Марчингтонъ реши да се въздържи отъ по-нататъшни съобщения Карлтонъ жадно се наклони напредъ.

— Ще ми покажете ли записката?

— Не. Азъ ще я изпрата на губернатора на Батавия.

— Но, драги мой, какво лошо може да има въ това ако по-напредъ я покажете на мене.

— Може би, нищо лошо нѣма въ това но просто то не влиза въ моитѣ намѣрения.

Карлтонъ громко се разсме като се стараеше

знатия небрежно кимна съ глава и китаецътъ се отдалечи. Това кимване кой знае защо накара Марчингтонъ да се сепне. Може би зарадъ това, че той съзрѣ въ тоя човѣкъ единъ постоянень посетитель на таърде съмнителното кафене.

Младиятъ човѣкъ приподигна бутилка.

— Това е специалитетъ на Чо-Сенгъ, — каза той като се усмихна. Нѣщо подобно на това не ще намѣрите по цѣлия пжть отъ тука до Ботавия.

Марчингтонъ се взре изпитателно въ него, Тъмни коси, правилни черти. Но кржговетѣ около очитѣ му красноречиво говорѣха за неговия порочень и разгулень животъ, Ржката която държеше бутилката бѣше красива съ тънки и дълги артистични грѣсти.

—Достатъчно — каза Марчингтонъ на непознатия, той наливаше чашата му.

На себе си младиятъ човѣкъ налива много по-вече отколкото на госта си. Очитѣ му заиграха когато той приподигна чашата.

— За ваше здраве мистеръ — Марчингтонъ.

Моята фамилия е Карлтонъ, а името ми е Раджеръ, смѣйки се отговори едва познатиятъ и на единъ дъхъ опразни бокала си.

*

Младиятъ англичанинъ милионеръ Марчингтонъ предприема пжтуване по море изъ малайския архипелагъ. Привлѣченъ отъ красотата на единъ отъ хилядитѣ малки острови на архипелага и подтикненъ отъ жжждата си за приключения, той решава да слѣзе въ красивото пристанищно градче на острова. Но още въ първия моментъ сждбата го вплита въ една история, която има по-късно

Интересни изявления на М-ръ Гуневъ предъ френския печатъ

Истинско преобразование въ законодателството. Данъчнитѣ облагания. Кризата въ България е въ началото на края си. Търговскитѣ отношение между България и Франция. Системата на тристранниятѣ компенсации. Какво можемъ да внасяме въ Франция.

София 27. М-ръ Гуневъ е направилъ изявления предъ френския вѣстникъ „Енфорсионъ".

Вѣстникътъ между другото казва:

— М-ръ Гуневъ, който има нови разбирания по финансовитѣ въпроси, направи истинско преобразование въ законодателството. Щастливи преобразования, щомъ тѣ дадоха най-задоволителни резултати за държавата. Като основа на данъчното облагане става оборотния капиталъ.

По нататъкъ се даватъ и самитѣ изявления на г. Гунева

—Азъ констатирахъ съ цифри на ржце, че нашитѣ доходи, сѫ почти удвоени. Всичко това се поставя автоматически и безъ насилие.

Справедливость — това е всичко, което запазихъ отъ по ранишната ми професия.

Ний сме вече въ началото на края на кризата. Това се дължи на покачаването ценитѣ на нашитѣ земледѣлски произведения.

За първи пѫть отъ 1929 година нашия бюджетъ се приключа съ излишѫкъ и, това се дължи на добритѣ послѣдни реколти. Презъ 1935 година ликвидирахме съ единъ дефицитъ отъ единъ милиардъ и 400 милиона лева.

За отношенията между България и Франция г. Гуневъ заявилъ:

— Износа ни става възможенъ. Това е отъ голѣмо значение. Що се отнася до търговски ни дѣлгъ спрѣмо Франция, той възлиза на 100 милиона лева. Преди една година предложихъ единъ начинъ за погасяване на тоя дѣлгъ.

Трѣбва да засилимъ търговскитѣ си отношения съ Франция. Вий може би познавате моята система—тристранната компесация. Ний даваме право на Франция напримѣръ да изнася български стоки въ трета държава (както имаме случай съ Египетъ).

Тоя начинъ на търговия на видъ е непрѣкъ, но все пакъ е търговия. По този начинъ дългътъ постепенно ще се изплати.

Франция може да купува отъ насъ и то въ голѣми количества розово масло, слънчогледово масло, даже и конопъ.

Правописната комисия

ще се събере отново презъ м. м. м. юний

София 27 Второто заседание на правописната комисия ще бѫде свикано наскоро, не преди 1 юний, понеже още сѫ готови преписитѣ отъ протоколитѣ отъ старата комисия и мнението на историко-филологическия клонъ отъ Академията.

Унгария е решена да осѫще

равенството на правата, съ или безъ съгласието на Малкото съглашение. Изложението на Де Каня предъ камарата.

Будапеща 26. При разисква-нията по бюджета на М-вото на външнитѣ работи, м-ръть на външнитѣ работи Де Каня направи подробно изложение върху международното положение. По-голѣмата часть отъ изложението бѣ посветена на Малкото съглашение и по отношенията му съ Унгария.

Равенството въ правата, което бѣ провъзгласено по начало презъ м. декмврий, 1932 година, трѣбва да бѫде осѫществено. Де Каня изказа надеждата си, че Малкото съглашение нѣма да изгуби съвсемъ чувството на политическа мѣрка, че то нѣма да продължи дълго борбата си противъ естествения развой, който никой не може да спре и че нѣма да принуди Унгария да следва насоката, която е избѣгвала до сега, макаръ че не е била въ препятствувана отъ морални или юридически причини.

Ако Малкото съглашение не желае да направи възможно едно сътрудничество съ Унгария, тя ще бѫде принудена да следва досегашния си пѫть.

— Съюзътъ на говедовъдитѣ дружества у насъ сключилъ договоръ съ една италианска износна кѫща, споредъ който, за единъ срокъ отъ петь години, кѫщата — износителка се задължава да купува и заплаща веднага въ брой всичкия шкартиранъ разплоденъ едъръ рогатъ добитъкъ, при условие да бѫде здравъ и угоенъ, съ живо тегло отъ 200 до 450 кгр. Съюзътъ се задължава да доставя на кѫщата месечно най-малко по 300 глави добитъкъ.

ГОЛѢМЪ РАДИО-КОНЦЕРТЪ. Тази вечеръ въ 8:30 ч. предъ микрофона на Радио-Варна ще се изнесе голѣмъ концертъ отъ творбитѣ на нашия съгражданинъ — компонистъ г-нъ Алекс. Кръстевъ. Въ концерта взематъ участие: флоткия оркестъръ, диригентъ капелмайсторъ Г. Поповъ, г-ца Кирякова (сопрано) Г. Станъ (теноръ) г-ца Д. Серафимова (алтъ) Боневъ (виолонистъ) Н. Найденовъ (пианистъ) и катедралния хоръ. Ще се прочете малъкъ рефератъ върху творческа и лейнность на компонистъта. Програмата ще се предава и отъ София и Стара-Загора.

Щасливи номера отъ всички серии—при Атлантикъ А. Д. Варна.
ул. Царь Борисъ 16, тел. 21-02

ТОТЮ ИВ. УЗУНОВЪ
складъ на вълнени платове, шивашки артикули и одеала
се премѣсти на ул. „Ц. Борисъ" № 6
Телефонъ № 28-08
По този случай пристигна голѣмъ изборъ найнови десени на конкурентни цени. 1-0

Предъ черемата маса на клада

ОСѪДЕНЪ УБИЕЦЪ

отъ Варненския областенъ сѫдъ. Младежътъ, който обичалъ да забива камитѣ си въ живо човѣшко месо.

Вчера Варненскиятъ областенъ сѫдъ, въ съставъ: предсѣдателствуващъ К. Михайловъ и членове Хр. Димитровъ и Ж. М. Барутчийски, осѫди на 12 години и половина тъмничненъ затворъ младежа Иванъ Петровъ Лефтеровъ и го лиши отъ гражданскиправа въ срокъ отъ 15 г.

Иванъ Петровъ Лефтеровъ е младежъ съ престѫпни наклонности, който често пѫти е забивалъ острието на камата си въ живо човѣшко месо. Така, тая година въ края на януарий, той си купува една остра кама и влиза въ кръчмата на Захари Бъчваровъ, като си поржча цѫще вино и 100 грама пастѫрма. Режейки пастѫрмата, Лефтеровъ развъртвалъ камата си и заявилъ предъ приятели:

—Съ тая кама още никого не съмъ намушкалъ. Да видимъ кой ще направи сефтето.

Случаятъ не закъснялъ да се яви. На една съседна маса пияли неговитѣ познати приятели Парушъ Димитровъ и Илия Василевъ, сѫщо отъ Варна. Лефтеровъ се присмачилъ къмъ тѣхната маса и поискалъ да го почерпятъ чаша вино. Следъ като изконсумиралъ известно количество алкохолъ, той, при повишено вече настроение, поканва приятелитѣ си да ги заведе въ кръчмата „Одаята", кѫдето той щѣлъ да плаща.

Парушъ Димитровъ и Илия Василевъ отказватъ на любезната покана, като му заявили, че доста сѫ пили и желаятъ вече да се прибератъ. Следъ това двамата се разплащатъ въ кръчмаря и си тръгватъ. Лефтеровъ, обиденъ отъ тѣхния отказъ, имъ отвръща и думитѣ: „Вие си отивате, а азъ ще ви настигна". Двамината излизатъ на Парушъ Димитровъ и Илия Василевъ, напуска кръчмата и Ив. Лефтеровъ. Следъ малко той ги настига и съ единъ силенъ ударъ нанася смъртенъ ударъ на Парушъ Димитровъ въ кореманта область. Нарѣненятъ умира следъ времето въ Варненската държавна болница, а убиецътъ днесъ завнаа на продължително тъмтожителство въ килинтѣ на затвора. Присѫдата е доста строга, но напълно справедлива.

ТАЗГОДИШНИТѢ МЕРОПРИЯТИЯ

на Дирекцията на корабоплаването. Ще бѫде построено пристанище и въ Несебъръ

София 27 Отъ Дирекцията на корабоплаването получаваме следнитѣ сведения за мероприятията, които ще бѫдатъ приведени презъ тази година:

— Въ Варна надъ морскиятъ каналъ е започнатата постройката на първия подвиженъ мостъ. Желѣзната конструкция, която се работи въ чужбина ще струва 9 милиона лева. Фондамента ще се изработи по особенъ пневматиченъ начинъ и ще струва единъ милионъ лева.

Въ Несебъръ ще бѫде построено пристанище съ вълнолом, кей и басейнъ. Постройката ще струва 7 милиона лева и ще бѫде завършена следъ 4 години.

Гръцкитѣ интелектуалци

пристигатъ утре сутринта

София 27. Утре на поста „Кулата" пристига гръцката група интелектуалци, която идва въ България, подъ предсѣдателството на бившия м-ръ на външнитѣ работи Руфосъ, за да вѣрне посещението на българскитѣ интелектуалци, които посетихѫ миналата година Гърция.

София 27. Отъ М-вото на Вѣтрешнитѣ работи съобщаватъ:

— Общинскитѣ съветници по представителство се избираятъ отъ професионалнитѣ организации по начинъ, който не е точно установенъ въ закона за общинскитѣ съвети.

М-ръ Красновски е натоварилъ една комисия, която да изработи специленъ законъ, който да уреди начина за изпращането на съветницитѣ отъ професионалнитѣ организации, избирането имъ, качествата имъ, контрола който ще се упражнява върху тѣхната дейность и пр.

голѣми последици за него. Разхождайки се по морския брѣгъ той намира една бутилка съ пос авенъ въ нея листъ хартия и съ портрета на непознато красиво момиче Той прочита: „Бадермазинъ" претърпѣ крушение край единъ островъ. Отъ морето се вижда стария фордъ на острова. Спасиха се още четирма негодяй. Който намѣри това нека го изпрати веднага на губернатора въ Батавия. Лилия Астенъ.

Младиятъ милионеръ решава да помогне на заплашеното отъ грозна опасность момиче и веднага отива да събере сведения за потъналия параходъ.

Въ кафенето при пристанището той се среща съ другъ единъ младъ англичанинъ, който му се представя съ името Роджеръ Карлтонъ и го поканва въ кафенето да изпиятъ по бутилка вино.

*

— Вамъ ви трѣбватъ нѣкакви сведения, казахте?

— Да. Не знаете ли, кога Банермазинъ е претърпѣлъ крушение?

Ако Марчингтонъ бѣше стрѣлялъ срещу него, Кралтонъ нѣмаше да бѫде тъй потресенъ, както сега, когато му зададе тов въпросъ. Една минута той гледѣше съ опулени очи Марчингтонъ, после извика:

„Банермазинъ"! По дяволитѣ! Какво знаете вие за него?

— Нищо повече, освенъ това, че той е претърпѣлъ крушение и че нѣколко души сѫ се спалили.

— Спасили! — повтори Карлтонъ който все още не мо..ше да се справи съ вълнението си.

— Да. Една женѫ и четирма мѫже.

— Жена.

Гласътъ му звучеше тъй рѣзко, въ очитѣ му се мѣрна нѣщо, което тъй приличаше на страхъ, че отговаряше на въпроса му, Марчингтонъ започна зорко да се взира въ него.

— Да, Лилия Астенъ.

— По дяволитѣ!

Кралтонъ скочи като ужиленъ, тъй че даже играчитѣ отъ съседната маса се обърнаха къмъ него. Отъ предишното му добродушие и съчувствие къмъ сънародника му срещнатъ въ чужбина, не бѣ останало ни следа. Очитѣ му блѣщеха съ вълчи огънь. Той дрезгаво попита:

— Отъ кѫде узнахте, че тя, не е тя.

Той се спре, безъ да довърши фразата си, като очакваше отговора съ жедно безпокойствие. Но Марчингтонъ не бѫрзаше да отговаря. Неочакваниятъ ефектъ, който бѣха произвели думитѣ му, го накара да стане по внимателенъ. По измѣнилото се лице на събеседника му той заключи, че работата за която се бѣше заловилъ, е много по-сложна отколкото му се стори въ началото. Той повтори спокойно въпросътъ си.

— Изглежда вий забравихте, че ви попитахъ дали не знаете кога е станало корабокрушението съ „Банермазинъ".

Карлтонъ се засмѣ неестествено и бѫрзо сед на на предишното си мѣсто.

— Ахъ, да, наистина. Вие сте правъ, въ съвършено забравихъ заговори той, като се старе-ше да придаде на гласа и маниеритѣ си предишната свобода. Последнитѣ известия за „Банермазинъ" бѣха получени преди десеть седмици. Тога-